

Aquests fets, agravats amb l'expansió de la divisió internacional del treball i la desigualtat dels intercanvis comercials internacionals regits per una visió ultraliberal, han configurat unes societats caracteritzades per un desenvolupament econòmic feble, desarticulat i desintegrat orientat cap a la producció d'uns pocs productes destinats a l'exportació, per una economia de caràcter dual en la qual conviuen formes tradicionals i modernes- aquestes controlades per grans grups transnacionals-, i per un escassíssim desenvolupament tecnològic. El resultat és la configuració d'economies absolutament depenents de l'exterior i dominades per les decisions que es prenen als grans fòrums econòmics i financers; incapaces d'atendre les necessitats bàsiques de les seves poblacions i de fer front a l'immens deute extern que pateixen.

Però l'explicació econòmica, encara que fonamental i determinant, no és suficient per comprendre la situació global d'aquests països. Les seves societats solen trobar-se administrades per corruptes governs ignorants de les més elementals normes sobre democràcia i la llibertat que destinen a la seva seguretat despeses militars desproporcionades. A més s'han d'enfrontar amb un creixement demogràfic descontrolat- agreujat amb una urbanització vertiginosa- que complica la insuficiència alimentària que afecta a grans capes de la població, unes estructures sanitàries i educatives molt deficientes, i la marginació i explotació que pateixen específicament les dones i els infants. Si hi afegim alguns greus problemes ecològics, com són sequera, desertització, deforestació i contaminació de certs indrets, obtindrem una visió resumida de les condicions de vida que suporta la immensa majoria de la població del Tercer Món.

El final de la confrontació Est- Oest aixecà esperançadores expectatives sobre la construcció d'un nou ordre mundial que contemplés des d' una altra òptica les relacions internacionals , expectatives que estan molt lluny de complir-se en l'actualitat. L'abisme existent entre els països rics i el Tercer Món ha augmentat, fins i tot diverses regions del globus (Àfrica Sahariana i Equatorial) han desaparegut de l'escena universal després d'haver perdut interès geoestratègic per a les grans potències; Integrismes ètnics i culturals s' escampen per arreu; "petits" conflictes armats sense control esclaten en llocs desconeguts; i el lliberalisme econòmic més deshumanitzat regeix tots els intercanvis. Els governs dels estats "rics", preocupats en solucionar els seus problemes interns, consideren el Tercer Món com un objecte estratègic i econòmic al servei dels seus interessos i dels de les grans corporacions transnacionals.

